

Opole, dnia 15.04.2011

11048K008-472-3/11

*M. Seluś
H. Buczek*
*Pracownicy stacji, zalecaj
i obecne raporty o stanie
przebiegu choroby.
Wzrost wartości w naszym
stwierdzenie.*

Pan/Pani
Wójt
Urzędu Gminy
ul. Murka 2
46-048 Zębowice

Szanowni Państwo!

Podczas kontroli różnych podmiotów prowadzących działalność inspektorzy pracy stwierdzają dość często zły stan techniczny komunalnych zbiorników bezodpływowych na kanalizacyjne nieczystości ciekłe, a także zbiorników rolniczych do usuwania i gromadzenia wydaliny pochodzenia zwierzęcego, nazywanych potocznie szambami. Błędy w użytkowaniu przedmiotowych obiektów nadal skutkują różnymi wypadkami, z tragediami śmiertelnymi włącznie. Wśród ofiar znajdują się także dzieci. Informacje w tym zakresie na bieżąco przekazywane są przez media, natomiast internet umożliwia retrospektywny przegląd takich zdarzeń. Ułatwia to ocenę potencjalnych zagrożeń, które wynikają głównie z warunków technicznych opisanych obiektów i charakteru ich wykorzystania. W szczególności nad powierzchnią szamba zalega siarkowódór. Jest to bezbarwny i silnie trujący gaz palny. Charakteryzuje się silnym zapachem zgnitych jaj, wyczuwalnym nawet w bardzo niewielkich stężeniach. Przy wyższych stężeniach staje się niewyczuwalny z powodu natychmiastowego porażenia nerwu węchowego. Skutkiem działania wyższych stężeń siarkowodoru jest uszkodzenie wzroku, a nawet śmierć w wyniku jednego oddechu.

Stąd też mając na uwadze możliwość kreatywnego oddziaływania Państwa Urzędu na podległe jednostki oraz środowisko niniejszym zwracamy uwagę na istotę bezpieczeństwa w tym względzie. Dla zapewnienia bezpieczeństwa podczas bieżącej eksploatacji szamb wskazujemy na przestrzeganie wybranych, następujących norm prawnych.

Zgodnie z § 35 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.) zbiorniki bezodpływowe na nieczystości ciekłe, doły ustępów nieskanalizowanych oraz urządzenia kanalizacyjne i zbiorniki do usuwania i gromadzenia wydaliny pochodzenia zwierzęcego powinny mieć dno i ściany nieprzepuszczalne, szczelne przekrycie z zamykanym otworem do usuwania nieczystości i odpowietrzenie wyprowadzone co najmniej 0,5 m ponad poziom terenu.

Z kolei § 28 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 7 października 1997 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 132, poz. 877 ze zmianami z 2009 r. Dz.U. Nr 108, poz. 907) stanowi, że zamknięte zbiorniki na płynne odchody zwierzęce zaopatrzone w przykrycie inne niż sztywne i odporne na uszkodzenia mechaniczne oraz otwarte zbiorniki na płynne odchody zwierzęce, o wysokości mniejszej niż 1,8 m, powinny być zabezpieczone ogrodzeniem o wysokości co najmniej 1,8 m.

Systematyczna ocena stanu technicznego zbiorników powinna być udokumentowana w książce danego obiektu budowlanego.

Postęp techniczny spowodował, że obecnie wywóz nieczystości płynnych może mieć miejsce z użyciem środków transportu o ciężarze całkowitym znacznie przekraczającym nawet 30 ton. Podziemne szamba są usytuowane czasem w pasie dróg wewnętrznych lub w obszarach, w których sporadycznie mogą się poruszać środki transportu ciężkiego. Długoletni okres eksploatacji może powodować, że zmieniała się wytrzymałość na obciążenia górnej pokrywy danego zbiornika. Stąd też drogi transportowe urządzone na takich zbiornikach powinny być oznakowane odpowiednio znakami drogowymi określającymi dopuszczalny ciężar środków transportowych. W przypadku usytuowania zbiorników w innych miejscach konieczne może być ich oznakowanie barwami bezpieczeństwa po obrysie.

Warto zwrócić uwagę, że konieczna jest także odpowiednia pokrywa dla doraźnego zabezpieczenia nie tylko osób postronnych, wśród których często są dzieci, przed wpadnięciem do otwartych włazów na czas wielokrotnego wywozu nieczystości płynnych, przy ewentualnym pozostawieniu w otworze węża asenizacyjnego.

Wszelkie prace związane z wejściem do zbiorników tego typu, w jakimkolwiek celu, powinny mieć miejsce z zachowaniem reżimu dla prac szczególnie niebezpiecznych. Pracodawca określa szczegółowe wymagania bezpieczeństwa i higieny pracy przy wykonywaniu prac szczególnie niebezpiecznych i zapewnia, aby dostęp do takich miejsc miały jedynie osoby upoważnione i odpowiednio poinstruowane.

Przedstawiony problem powinien być uwzględniony w udokumentowanej ocenie ryzyka zawodowego związanego z wykonywaną pracą, skutkiem której winno być zastosowanie niezbędnych środków profilaktycznych zmniejszających wykazane ryzyko.

Powyższe wymogi uzupełniają odpowiednio postanowienia następujących przepisów:

- art. 207 § 2 pkt 1, 2, art. 214 § 2, art. 226 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 ze zmianami oraz z 2010 r. Nr 254, poz. 1700),
- § 3, § 4 ust. 1 i 3, § 6 ust. 1 i 3, § 39, § 66 ust. 3, § 80, § 81 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. z 2003 r. Nr 169, poz. 1650 ze zmianami oraz z 2008 r. Nr 108, poz. 690),
- § 12 ust. 1, 2 i 3 załącznika nr 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. z 2003 r. Nr 169, poz. 1650 ze zmianami oraz z 2008 r. Nr 108, poz. 690).

Dla oceny celowości stosowania takiej formy prewencji uprzejmie proszę o udzielenie informacji w terminie 30 dni, jakie działania zostały podjęte w związku z niniejszym pismem profilaktycznym.

Z poważaniem

NADINSIENIA PRACY

inż. Józef Stórczyk